

[Kristen Touborg]

Jeg er også enig i, at det er i orden, at kreditforeningerne kommer med forskellige vurderinger af det. Men problemet er ikke så meget op til de 60 pct. I al almindelighed bliver der givet tilbud op til 60 pct. Det er de sidste 20 pct., der er problemet, og dér er det så, vi skal have nogle andre tiltag for at få det dækket ind, så vi kan holde udviklingen i gang i landområderne.

Fru Pernille Sams siger, at det er andre tiltag, der skal til, for vi er enige om, at vi skal have den udvikling i yderområderne. Der er bare det problem i det, at det kan vi ikke uden kapital. Det bider sig selv i halen, og vi kommer ikke videre hverken erhvervsmæssigt eller boligsmæssigt, medmindre vi har en kapital, der er til rådighed. Derfor er jeg glad for, at fru Pernille Sams har en positiv holdning til en eventuel udvidelse af kommunekreditforeningens mulighed for at give lån til andre formål, end man må i dag. Det synes jeg er positivt, for det kunne være en af de muligheder, der er fremover, og det er en af de ting, vi gerne vil have regeringen til at se på. Det er en form for kollektivt forsikringssystem.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil sige, at det ikke er et spørgsmål om at være et erhvervsvenligt parti kontra at holde med den rå kapitalmagt. Det her er et spørgsmål om at holde fast i faktum.

Kreditforeningerne er private virksomheder. De har ansvaret for, at lånudmålingen er realistisk. Det er dem selv, der skal tjene penge, hvis det går godt, og have tabene, hvis det går skidt. Vi vil under ingen omstændigheder have Folketinget til at overtage den del af ansvaret, og derfor er det ikke et spørgsmål om at være med eller mod den ene eller den anden. Det er et spørgsmål om at konstatere faktum, og det ønsker vi ikke at ændre på.

Noget andet er så, at vi meget gerne ser, at vi i samarbejde med kreditforeningerne kan komme frem til noget, som måske kunne – og det sagde jeg meget klart i min ordførertale også – føre os videre ad den vej, som vi i virkeligheden er meget enige om er mere individuel.

Det andet vil jeg gerne vende tilbage til, for det er et spørgsmål, der bliver ved med at stå tilbage, og som både hr. Baadsgaard og hr. Jørgen Estrup også har stillet: Hvad vil Frem-

skridtspartiet og SF egentlig konkret? Det står stadig som et stort svævende spørgsmål. Tror man virkelig, at lånene bliver større eller anderledes, fordi man går over til en tolagsbelåning, hvor kreditforeningerne skal give 60 pct. i stedet for de nuværende 80 pct.?

Hvis kreditforeningen vurderer en ejendom i dag og siger, at den tror højest på, at den tør give så og så meget i lån på den ejendom, tror man så virkelig, at fordi vi laver om på en eller anden procent i nedadgående retning, så skulle det lån, som kreditforeningen ville yde til den samme ejendom, blive større? Der må være noget andet og skjult i SF's og Fremskridtspartiets dagsorden, der må opklares, for at vi kan komme videre, for det er de samme kreditforeninger, der skal vurdere de samme ejendomme, men nu belåne dem til en lavere procent. Altså kan der ikke blive større lån ud af det set med vores øjne.

Der må være noget skjult i denne dagsorden, som vi ikke ved hvad er, og som de to partier må komme ud af busken med. Om det er statsgaranti, man vil have ind, eller hvad det er for noget – for mig er det stor mystik, hvad det skulle være, der lige pludselig bragte lånene op på et helt andet niveau.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu kan det, fru Pernille Sams sagde, jo skyldes, at fru Pernille Sams gik i underskolen, da man havde det her system sidste gang. Så hvis fru Pernille Sams havde været lidt ældre, havde hun sikkert vidst i praksis, hvordan det var.

Fru Pernille Sams sagde: Kreditforeningerne er private virksomheder, og det hverken kan eller skal vi blande os i.

Jamen det har Folketinget jo allerede gjort, i og med at vi har en realkreditlov, som, så vidt jeg husker, har mere end 100 paragraffer.

Det, vi skal sikre os, er, at man lever op til den lov, som Folketinget har vedtaget, og det er det, kreditforeningerne ikke gør. Så er det, man kan spørge sig selv her i Folketinget: Skal man lade dem gøre, som de vil, eller skal man sige, at de skal gøre sådan, som vi har sagt? Det er det, hele debatten her i dag drejer sig om. For skulle man nemlig gøre det rigtige, skulle man sige til realkreditinstitutterne: Hvis I ikke vil være kreditforeninger, hvis I vil være finansielle supermarkeder, så skal I ingen pri-